

KNIHA NOCI

Nová temná fantasy od autorky série *Férska sága!*

HOLLY BLACK

KNIHA
NOCI

HOLLY BLACK

je autorka týchto kníh:

séria Férska sága

KRUTÝ PRINC

SKAZENÝ KRÁĽ

KRÁLOVNÁ NIČOHO

séria Kniha noci

KNIHA NOCI

HOLLY BLACK

KNIIHA
NOCI

sloart

Copyright © 2022 by Holly Black

All rights reserved

Jacket art by Shutterstock.com

Jacket design by theBookDesigners and Tor

Translation © Diana Ghaniová 2022

Slovak edition © Vydavateľstvo SLOVART, spol. s r. o., Bratislava 2022

ISBN 978-80-556-5778-3

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto knihy sa nesmie reprodukovat ani šíriť v nijakej forme ani nijakými prostriedkami, či už elektronickými, alebo mechanickými, vo forme fotokópií či nahrávok, respektíve prostredníctvom súčasného alebo budúceho informačného systému a podobne bez predchádzajúceho písomného súhlasu vydavateľa.

Z anglického originálu *Holly Black: Book of Night*, ktorý vyšiel vo vydavateľstve TOR, A Tom Doherty Associates Book, New York, roku 2022, preložila Diana Ghaniová.

Zodpovedná redaktorka Martina Urbanová

Editorka Dana Brežňanová

Vydalo Vydavateľstvo SLOVART, spol. s r. o., Bratislava v roku 2022.

Sadzba Alias Press, s. r. o., Bratislava

Tlač FINIDR, s. r. o., Český Těšín

10 9 8 7 6 5 4 3 2 1

www.slovart.sk

Pre všetkých, čo u mňa doma aspoň raz strávili Silvestra

Môj malý tieň so mnou všade chce byť
a na všeličo dal by sa využiť.
Od hlavy po päty celkom sa mi podobá,
no večer do postele skáče skôr než ja.

Robert Louis Stevenson: Môj tieň

PROLÓG

Každé dieťa môže utekať pred svojim tieňom. Stačí, keď sa popoludní rozbehne priamo do slnka. Ak sa bude neprestajne pohybovať, tieň sa bude držať za ním. Môže sa dokonca obrátiť a skúsiť ho chytiť, ale bez ohľadu na to, ako rýchlo sa budú miháť jeho buclaté nôžky, nikdy to nestihne.

Pre toto dieťa to však neplatí.

Uteká po dvore posiatom púpavami, smeje sa a vykrikuje. Prstami zovrie niečo, čo by nemalo byť pevné, niečo, čo by sa nemalo hodiť na trávu prerastenú ďatelinou skôr ako ono, niečo, s čím by nemalo zápasieť a priklinčovať ho k zemi.

Keď potom spolu sedia na studenom machu pod javorom, chlapec sa pichne hrotom vreckového nožička do prstenníka. Odvráti tvár, aby sa na to nemusel dívať. Nôž na prvý pokus neprenikne cez pokožku. Na druhý tiež nie.

Až tretí raz zatlačí silnejšie, jeho podráždenosť zvíťazí nad precitlivosťou a konečne sa poreže. Hrozne to bolí a on sa hanbí za to, aká malá kvapka krvi sa zjavila. Stlačí si prst, aby zistil, či sa mu podarí vytisnúť trocha viac. Kropaj narastie. Chlapec vníma dychtivosť svojho tieňa. Prst ho zaštípe, keď ho zahalí tmavá hmla.

Zdvihne sa vánok, ktorý sa zaprie do uvoľnených javorových semien. Krúčia sa vo vzduchu okolo neho a letia na svojom jedinom krídle.

Stačí mu dať každý deň trocha napit', počul niekoho v televízii hovoriť o svojom tieni. A bude to váš najlepší priateľ na svete.

Hoci nemá ústa ani jazyk a jeho dotyk nie je ani trocha vlhký, chlapec vie, že tieň mu oblizuje pokožku. Ten pocit nie je príjemný, ale nebolí to.

Nikdy predtým nemal najlepšieho priateľa, no predsa vie, že toto spolu priatelia robievajú. Stanú sa z nich pokrvní bratia, čo si o seba trú rany, až kým sa nedá určiť, ktorá krv je čia. Potrebuje niekoho podobného.

„Som Remy,“ zašepká svojmu tieňu. „A teba budem volať Red.“

1

HLADNÉ TIENE

Charliine škaredé crocsy sa lepili na rohožky na dlážke za barom a vydávali lepkavý, člapkavý zvuk. Pot jej stekal po pokožke v podpazuší, na krku a medzi stehnami. Dnes ťahala už druhú zmenu: týpek, čo mal robiť popoludní, nečakane skončil, lebo chcel ísť s frajerom do Los Angeles, a ona bude musieť pokryť aj jeho hodiny, kým zaňho Odette nenájde náhradu.

No hoci bola Charlie unavená, potrebovala peniaze. A mala pocit, že je fajn, keď niečo robí. Keď mala čo robiť, aspoň sa vyhýbala problémom.

S Charlie Hallovou boli vždy nejaké problémy. Podvodníčka od narodenia. Neexistovalo zlé rozhodnutie, ktoré by neriskovala urobiť. Jej prsty boli stvorené na drobné krádeže, jazyk zasa na klamstvá a namiesto srdca mala zosušenú čerešňovú kôstku.

Keby bol jej tieň jedným z tých magických, aj on by od nej utiekol, tým si bola celkom istá.

To však neznamenalo, že by sa nemohla pokúsiť byť iná. A ona sa o to naozaj snažila.

Jasné, že bolo ťažké už desať mesiacov držať na uzde svoje najhoršie nutkania, ale bolo to lepšie ako byť škrtnutou zápalkou v meste, ktoré už poliala benzínom.

Mala prácu – dokonca aj s pracovným výkazom – a stabilného frajera, ktorý platil svoj podiel nájomného. Jej strelné zranenie sa dobre hojilo. Drobné úspechy, ale to neznamenal, že na ne nebola hrdá.

Pri tejto myšlienke Charlie zdvihla zrak a zistila, že cez dvojité dvere baru Extáza práve vošla osoba, ktorá preverí jej odhodlanosť.

Tvár Doreen Kowalskej vyzerala horúca a flakatá od slz – oči vidne sa pokúšala upraviť si mejkap, ale maskaru si utrela tak silno, že sa jej rozmazala na jednu stranu. Na strednej škole by Charlie nevenovala ani pohľad a dnes večer na to pravdepodobne tiež nemala chuť.

Existuje nespočetné množstvo rozdielov medzi životmi bohatých a chudobných. Jedným z nich je tento: keď nemáte peniaze na odborníkov, musíte si vytvoriť zložitý ekosystém užitočných amatérov. Keď Charliin otec dostal to, čo bola podľa lekára rakovina kože, vypil päťtinu bourbonu Maker's Mark a požiadal kamaráta mäsiara, aby mu z ramena vyrezal kus mäsa, lebo si nemohol dovoliť chirurga. Keď sa vydávala sesternica Charliinej kamarátky, požiadali pani Silvovú, ktorá bývala o tri bloky ďalej, aby upiekla svadobnú tortu, lebo ju pečenie bavilo a vlastnila všelijaké pomôcky na zdobenie. A ak bol maslový krém trocha zrazený a jedna z vrstiev trocha viac prepečená, čo už. Torta bola aj tak sladká, rovnako vysoká ako z časopisu a stála len toľko, čo suroviny.

Vo svete tieňovej mágie sa z Charlie stala úspešná zlodejka, ale pre miestnych obyvateľov bude vždy užitočnou amatérkou, ochotnou ukradnúť obrúčku alebo získať späť ukradnutého pitbula.

Charlie Hallová. Zlé nápady ju priťahovali ako vlnený sveter mole. Každý kšeft bol príležitosťou, aby dala voľný priechod svojim najhorším pudom.

„Potrebujem sa s tebou porozprávať,“ povedala hlasno Doreen a dotkla sa Charlie, keď okolo nej prechádzala.

V bare vládla pokojná noc, ale Odette, prastará domina na čiastočnom dôchodku, ktorej podnik patrila, sedela pri stole vpredu a klebetila so svojimi kumpánmi. Všimla by si, keby sa Charlie zarozprávala s jednou osobou, a Charlie si nemohla dovoliť, aby ju vyhodila. Vzhľadom na jej doterajší život bola práca barmanky v Extáze veľkým šťastím. Dohodil jej ju Balthazar, ktorý v suteréne prevádzkoval nelegálny tieňový salón a mal dobré dôvody, aby na ňu dával pozor – jedným z najdôležitejších bol ten, že chcel, aby opäť pracovala preňho.

Charlie pozrela na Doreen a ozvalo sa v nej známe vzrušenie. Znova pocítila, aký neistý je jej záväzok dodržiavať pravidlá. Ako stratégia na dosiahnutie úspechu, v ktorej je len slovo „zisk“ s množstvom výkričníkov.

„Dáš si niečo na pitie?“ opýtala sa Doreen.

Doreen pokrútila hlavou. „Musíš mi pomôcť nájsť Adama. Zmizol a ja...“

„Teraz sa s tebou nemôžem baviť,“ prerušila ju Charlie. „Objednaj si niečo, aby mi šéfka dala pokoj. Sôdu a nejaký likér. Brusnicový s limetkou. Čokoľvek. Na môj účet.“

Doreenine vlhké červené oči naznačovali, že sa jej bude ťažko čakať. Alebo že si pred príchodom sem dala zopár pohárikov. A možno oboje.

„Hej,“ ozval sa jeden zo štangastov a Charlie sa obrátila, aby jej mohol nadiktovať svoju objednávku.

Pripravila rubínovočervený cosmopolitan a preliala ho zo šejkra do pohára. Vhodila doň guľôčku suchého ľadu a z nápoja sa ako z elixíru vzniesol oblak dymu. Skontrolovala ďalší stôl. Sedel pri ňom chlap s pivom, ktorý si roztrasenými prstami lepil na vnútornú stranu ruky tretiu nikotínovú náplasť. Chcel otvorený účet.

Charlie naliala panáka bourbonu Four Roses mužovi so špinavými okuliarmi, čo vyzeral, akoby vo svojom tvídovom obleku aj spal, a tiež vyhlásil, že nemá rád príliš sladký bourbon. Potom odišla na druhý koniec baru a pripravila whisky so zázvorom pre samotného Balthazara, ktorý na ňu zamával.

„Mám pre teba fušku,“ zahundral si popod nos. Mal žiarivé oči, svetlohnedú pokožku a také dlhé kučery, že si ich mohol stiahnuť do nepekného chvosta. Vládol vo svojom tieňovom salóne a obyvateľom tohto mesta plnil ich skazené sny.

„Nie,“ zahriakla ho Charlie a kráčala ďalej.

„No tak. Knighta Singha zavraždili v posteli a celá izba bola zničená. Nieкто utiekol s jeho osobným zápisníkom magických objavov,“ zavolať za ňou Balthazar, ktorého zjavne nepresvedčila. „V tomto si bola najlepšia.“

„Nie!“ zakričala tak veselo, ako dokázala.

Srať na Knighta Singha.

Bol vôbec prvým tieňotvorcom, ktorý si objednal Charliine služby, vtedy bola ešte malá. Vôbec jej neprekážalo, že hnije v hrobe, ale to ešte neznamenalo, že ho pôjde vykradnúť.

Charlie už vypadla z hry. Bola v nej síce dobrá, ale vedľajšie škody boli privysoké. Teraz bola obyčajným človekom.

Trojica opitých, zhruba dvadsaťročných čarodejníc s rozmazaným čiernym rúžom oslavovala narodeniny počas pracovného týždňa. Objednávali si lacný neónovozelený absint a hádzali ho do seba, až ich striasalo. Jedna z nich si zrejme nedávno dala upraviť tieň, lebo sa stále nastavovala tak, aby svetlo premietalo jej nové ja na stenu. Jej tieň mal rohy a krídla ako sukuba.

Bol nádherný.

„Mojej mame sa vôbec nepáči,“ vravela dievčina kamarátkam a trocha sa jej pri tom plietol jazyk.

Mierne nadskočila a na okamih zostala visieť vo vzduchu. Krídla jej tieňa zamávali a zopár zákazníkov na ňu s obdivom pozrelo.

„Mama vraví, že keď si začnem hľadať skutočnú prácu, budem ľutovať, že mám niečo, čo sa nedá skryť. Povedala som jej, že je to prejav môjho odhodlania nezapredať sa.“

Keď Charlie prvýkrát v živote videla upravený tieň, spomenula si na rozprávku, ktorú čítala ako dieťa v školskej knižnici: *Čarodejnica a nešťastný brat*.

Doteraz si pamätala prvé riadky príbehu: *Kde bolo, tam bolo, narodil sa chlapec s hladným tieňom. Bol to ten najšťastnejší chlapec na svete, zatiaľ čo všetka smola sa lepila na jeho dvojča, ktoré sa narodilo bez tieňa.*

Pravdaže, tieň tohto dievčaťa nepredstavoval šťastie. Vyzeral super a dodával jej trocha slabej mágie. Možno sa dokázala pár sekúnd vznášať desať centimetrov nad zemou. Na podpätkoch by bola vyššie.

Tá baba však nebola tieňotvorkyňa.

Upravené tiene boli špecialitou alternátorov, ktorí sa zo všetkých štyroch disciplín najviac orientovali na verejnosť. Alternátor dokázal tieň kozmeticky upraviť, vyvolať pomocou neho také silné emócie, až mohli byť návykové, a dokonca aj vykrojiť kúsky podvedomia človeka. Pravdaže, spájali sa s tým určité riziká. Niekedy ľudia stratili zo seba oveľa viac, ako očakávali.

Ostatné disciplíny boli zahalené väčším tajomstvom. Karapaxovia sa sústredili na svoje vlastné tiene: na tieňových krídlach sa vznášali vo vzduchu alebo ich využívali ako pancier. Bábkari posielali svoje tiene, aby robili veci v tajnosti – Charlie zo skúsenosti vedela, že zväčša také odporosti, o akých nikto nechcel hovoriť. A masky neboli o nič lepšie: banda úchylákov a mystikov, rozhodnutých odhaliť tajomstvá vesmíru bez ohľadu na to, komu tým ublížia.

Nie nadarmo ich namiesto tieňotvorcov nazývali temnotvorcami. Vôbec sa im nedalo veriť. Lebo hoci to popierali, všetci obchodovali s kradnutými tieňmi.

Charliinmu frajerovi Vinceovi ukradli ten jeho – pravdepodobne preto, aby nejaký bohatý kretén mohol tretíkrát zmeniť podobu toho svojho. Vince teraz nevrhal vôbec žiadny tieň, dokonca ani v tom najjasnejšom svetle. Verilo sa, že ľudia ako on v sebe nesú prázdnotu, nedostatok niečoho nehmotného. Občas si okoloidúci všimli, že Vince nemá tieň, a radšej sa mu oblúkom vyhli.

Charlie by bola najradšej, keby bočili aj od nej. Ale Vincea to trápilo, a tak sa mračila na každého, kto sa mu uhol.

Charlie sa vrátila k Doreen a tá si konečne objednala: „Dám si závorové pivo, aby sa mi upokojil žalúdok.“

Zdalo sa, že Odette sa zabáva so svojimi priateľmi.

„Okej, v čom je problém?“

„Myslím, že Adam zasa flámuje,“ vysvetlila Doreen, keď pred ňu Charlie položila nápoj s kokteilovým obrúskom. „Volali z kasína. Ak sa v pondelok neobjaví, vyhodia ho. Snažím sa mu dovolať na mobil, ale nedvíha.“

Charlie a Doreen nikdy neboli ktovieaké kamarátky, no mali zo pár spoločných známych. A občas, keď niekoho poznáte dlhší čas, je to dôležitejšie ako mať ho rád.

Charlie si vzdychla. „Čo by si odo mňa potrebovala?“

„Nájdí ho a prinúť ho vrátiť sa domov,“ odvetila Doreen. „Možno mu skús pripomenúť, že má dieťa.“

„Neviem, či ho dokážem k niečomu prinútiť,“ varovala ju Charlie.

„Práve ty môžeš za to, že je Adam taký,“ nedala sa Doreen. „Stále si berie úlohy navyše, ktoré sú príliš nebezpečné.“

„A prečo je to moja vina?“ Charlie utrela barový pult pred Doreen, aby mala čo robiť.

„Lebo Balthazar ho stále porovnáva s tebou. Adam sa snaží vyrovať tvojej hroznej povesti. Ale nie každý je rodený zločinec.“

Doreenin partner Adam bol krupiér blackjacku v springfieldskom kasíne, a keď Charlie odišla, začal na čiastočný úväzok praco-

vať pre Balthazara. Možno si myslel, že ak si poradí so všetkým tým pochybným svinstvom, čo sa deje pri stoloch, dokáže okrádať temnotorcov. Okrem toho mal Adam zjavne pocit, že keď to zvládla Charlie, nemôže to byť až také ťažké.

„Môžeme sa porozprávať, keď skončím,“ navrhla s povzdychom Charlie a myslela na všetky dôvody, pre ktoré by sa od tohto problému mala držať čo najďalej.

Po prvé, bola tá posledná, koho by chcel Adam vidieť, a to v akejkolvek súvislosti.

Po druhé, z tohto nebudú žiadne prachy.

Povrávalo sa, že Adam míňa dodatočný príjem od Balthazara na vlny blaženosti – dáva si upraviť svoj tieň, aby mohol celé hodiny hľadiť do prázdna a užívať si úžasné pocity. Teraz pravdepodobne ležal na chrbte v hotelovej izbe, cítil sa fakt dobre a určite by nechcel, aby ho Charlie ťahala domov, skôr ako ten pocit vyprchá.

Charlie pozrela na Doreen. Bola to posledné, čo teraz potrebovala. Sedela na druhom konci baru a nešťastne sa pohrávala so slamkou.

Charlie sa načiahla po fľašu so sódou a vtom ju nejaký buchot prinútil zdvihnúť hlavu.

Ten chlapík, čo nechcel „príliš sladký“ bourbon, kľačal na všetkých štyroch pred prázdny pódium, zamotaný do zamatového závesu.

Jeden z vyhadzovačov z tieňového salóna, muž menom Joey Aspirins, stál nad ním, akoby sa rozhodoval, či ho má kopnúť do tváre. Balthazar za nimi vyšiel po schodoch a ešte stále kričal: „Zbláznil si sa, že odo mňa chceš, aby som to predal? Chceš, aby to vyzeralo, že som to bol ja, kto ukradol *Liber Noctem*? Vypadni odtiaľto!“

„Tak to nie je,“ bránil sa chlapík. „Salt sa zúfalo snaží získať späť aspoň časť. Zaplatí veľké prachy...“

Charlie sa pri zvuku Saltovho mena mykla.

Po tom všetkom, čo videla a urobila, ju rozrušilo len máločo. Myšlienka naňho však vždy.

„Zavri zobák a zmizni.“ Balthazar ukázal na dvere.

„Čo sa deje?“ čudovala sa Doreen. Charlie pokrútila hlavou a sledovala Joeyho Aspirinsa, ktorý postrčil zazobanca smerom k dverám. Odette vstala a prehodila pár slov s Balthazarom, no rozprávali sa príliš ticho, takže Charlie ich nepočula.

Balthazar sa cestou do tieňového salóna obrátil a zachytil Charliin pohľad. Žmurkol na ňu. Mala zdvihnúť obočie alebo prevrátiť oči, ale pri zmienke o Lionelovi Saltovi stuhla a zmeravela. Balthazar zmizol, skôr ako stihla zareagovať.

Zakrátko pozbierala posledné objednávky. Utrela pult. Naplnila umývačku riadu špinavými šejkrami a pohármi. Spočítala, koľko má v pokladnici, odčítala peniaze za Doreenin nápoj zo svojho prepitného, a strčila ich do kasy k ostatným bankovkám. Extáza sa mohla vyžívať vo svojej zvláštnosti, mohla mať steny aj strop natreté takou tmavou čiernou farbou, že pohlcovala svetlo, mohol v nej byť vzduch presýtený kadidlom. Mohla byť miestom, kam chodia miestni obyvatelia pozorovať čary alebo úchyľky alebo keď ich omrzia športové bary s čapovanou kombuchou. Rituály pri zotváraní však boli rovnaké.

Väčšina personálu stihla odísť, skôr ako si Charlie vzala bundu a kabelku z Odettinej kancelárie. Zdvihol sa vietor, ktorý jej cestou k autu chladil spotené telo a pripomínal, že je už koniec jesene, blíži sa zima a do práce treba začať nosiť niečo teplejšie ako tenkú koženú bundu.

„Tak čo?“ opýtala sa Doreen. „Mrznem tu. Nájdeš ho? Suzie Lambtonová vrela, že si jej pomohla, a ju sotva poznáš.“

Tá úloha by zrejme nebola až taká ťažká a potom by jej Doreen konečne dala pokoj. Ak si Adam niekde užíva vlny blaženosti, mohla by mu napríklad ukradnúť peňaženku. Potom by sa rýchlo vrátil domov. A mohla by mu vziať aj kľúče od auta, len aby mu

ukázala, že to dokáže. „Tvoj brat pracuje na univerzite, však? V kvestorovej kancelárii.“

Doreen prižmúrila oči. „Pracuje v zákazníckom servise. Zdvíha telefón.“

„Ale má prístup k počítačom. Takže môže zariadiť, aby mohla moja sestra zaplatiť účty až o mesiac? Nežiadam ho, aby dlh vymazal, len aby ho odložil.“ Úvodné poplatky, poplatky za používanie techniky a manipulačné poplatky mali zaplatiť, skôr ako prídu peniaze z pôžičky. A to ešte nepočítala s tým, že Posey bude potrebovať nejakú starú rachotinu, aby sa do školy vôbec dostala. A bude potrebovať knihy.

„Nechcem ho namočiť do problémov,“ povedala upäto Doreen, akoby sa práve nesnažila presvedčiť kriminálničku, aby našla jej priateľa kriminálnika.

Charlie si prekrížila ruky na hrudi a čakala.

Doreen napokon pomaly prikývla. „Myslím, že by som sa mohla opýtať.“

Čo mohlo znamenať veľa vecí. Charlie otvorila kufr svojjej starej Toyoty Corolla. Jej zbierka jednorazových mobilov ležala vedľa spleti štartovacích káblov, starej tašky s vlamačskými potrebami a fľaše vodky Grey Goose, čo odkúpila od baru za veľkoobchodnú cenu.

Charlie vybrala jeden z mobilov a vyťukala aktivačný kód.

„Dobre, niečo skúsím a uvidíme, či sa Adam chytí. Nadiktuj mi jeho číslo.“

Hovorila si, že ak odpovie, tak sa do toho pustí. Ak nie, vykašle sa na to.

Vedela, že len hľadá zámienku, aby sa dostala do problémov. Vkročila do tekutého piesku, aby zistila, či sa doň prepadne. Aj tak mu však napísala: *Mám pre teba fušku. Počula som, že si najlepšia.*